

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน สติปัญญาของลูกกลับมาสะอาดด้วยพลังของการจดจำระลึกถึงและลูกได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ดังนั้นนั่งในสันโดษและถามตนเองว่าลูกได้พัฒนาคุณธรรมที่สูงส่งได้มากเพียงใด

คำถาม: อะไรคือข้อบกพร่องที่เป็นเช่นปีศาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ลูกๆ ไม่ควรจะมี?

คำตอบ: ข้อบกพร่องที่เป็นเช่นปีศาจที่ยิ่งใหญ่มากคือการพูดด้วยกิริยาที่หยาบหรือกระด้างกับใครบางคน สิ่งนี้เรียกว่าเป็นวิญญานปีศาจร้ายด้วยเช่นกัน เมื่อวิญญานปีศาจร้ายนี้เข้าสิงใครบางคนมันก็ได้สร้างความเสียหายอย่างมาก และดังนั้นลูกต้องก้าวห่างจากสิ่งนั้น มากเท่าที่จะเป็นไปได้ฝึกฝนว่า: เวลานี้ฉันต้องกลับบ้านและไปสู่อาณาจักรใหม่ ขณะที่มองดูทุกสิ่งในโลกนี้ลูกไม่ควรจะมองเห็นสิ่งใด

โอมชานติ พ่อแม่ที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ว่าลูกต้องละร่างของลูกแล้วจึงกลับบ้าน ลูกต้องลืมโลกนี้ด้วยเช่นกัน นี่คือการฝึกฝนด้วย เมื่อมีโรคแทรกซ้อนทางร่างกายลูกต้องพยายามและลืมร่างของลูกและลืมโลกด้วยเช่นกัน ควรจะมีการทำการฝึกฝนของการลืมในตอนเช้า เวลานี้ฉันต้องกลับบ้านก็เท่านั้นเอง ลูกๆ ได้รับความรู้แล้วลูกต้องละทิ้งทั้งโลกและกลับบ้าน ไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้มากมาย ลูกต้องพยายามและอยู่ในความโล่งใจนั้น ไม่ว่าจะมี ความยากลำบากทางร่างกายมากเพียงใดก็ตามก็ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ ถึงวิธีที่จะฝึกฝนสิ่งนี้แล้ว มันเป็นราวกับว่าลูกนั้นไม่ได้มีชีวิตอยู่ นี่คือการฝึกฝนที่ดีด้วย ในขณะที่มีเวลาเหลือน้อยมาก เวลานี้พวกเราต้องกลับบ้าน ลูกมีการช่วยเหลือของพ่อและการช่วยเหลือของผู้อื่น อย่างแน่นอนที่ลูกได้รับการช่วยเหลือ แต่ลูกต้องทำความเพียรพยายามของตนเองด้วย ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกสามารถมองเห็นนั้นก็คงอยู่ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน และแล้วลูกต้องไปสู่อาณาจักรของลูกเอง ในเวลาสุดท้ายจะมีเพียงสองสิ่งเหล่านี้ที่หลงเหลืออยู่: ลูกต้องไปและมา ได้เคยเห็นแล้วว่าการนั่งในการจดจำระลึกถึงโรคภัยทางร่างกายที่เคยรบกวนลูกก็ได้น้อยลงไปโดยอัตโนมัติและมีเพียงแต่ความสุขที่หลงเหลืออยู่ ไม่มียาชูกำลังใดที่เป็นเหมือนกับความสุขดังนั้นจึงต้องมีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่า: ลูกๆ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกต้องไปยังบ้านที่แสนหวานของลูก ลูกต้องลืมโลกเก่านี้ สิ่งนี้เรียกว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกรู้ถึงสิ่งนี้ พ่อมาทุกๆ วงจร ท่านพูดสิ่งเดียวกันว่าท่านจะพบกับลูกๆ อีกครั้งหลังจากอีกวงจรหนึ่ง พ่อพูดว่า: ลูกๆ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกกำลังไถยในอยู่ในเวลานี้ลูกจะไถยสิ่งเดียวกันหลังจากหนึ่งวงจร ลูกๆ รู้ว่า พ่อพูดว่า: พ่อมาทุกๆ วงจรและแสดงหนทางแก่ลูกๆ เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่ทำตามหนทางนั้น พ่อมาและชี้หนทางแก่ลูกและพาลูกกลับไปกับท่านด้วย ท่านไม่เพียงแต่ชี้หนทางแก่ลูกแต่ท่านพาลูกกลับไปกับท่านด้วย ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกันว่ารูปภาพเหล่านี้ๆ จะไม่มีประโยชน์ใดในเวลาสุดท้าย พ่อได้ให้คำแนะนำของตัวท่านเองแก่ลูก ลูกๆ เข้าใจว่ามรดกของพ่อคืออำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่เคยไปวัดเมื่อวานนี้และร้องสรรเสริญลูกๆ ลักษณะและนารายณ์เหล่านี้ บาบาก็เรียกว่าพวกเขาว่า “ลูกๆ ลูกๆ” อย่างไรก็ตาม พวกเขาเคยร้องเพลงสรรเสริญของพวกเขากำลังกลับมาแสนจะสูงส่ง และพวกเขาเวลานี้กำลังทำความเพียรพยายามอีกครั้งเพื่อจะกลับมาสูงส่ง สิ่งนี้ไม่ใช่สิ่งใหม่สำหรับชีพบบา เป็นบางสิ่งใหม่สำหรับลูกๆ เป็นลูกๆ ผู้ที่อยู่ในสนามรบเป็นลูกผู้ที่ถูกรบกวนด้วยความคิดที่เป็นลบและความคิดที่ไร้ประโยชน์ การไถยนี้ก็เป็นบัญญัติกรรมของผู้อื่นที่เขาต้องทุกซ์ทรมานเช่นกัน บาบานั้นอยู่ในสภาพของความพึงพอใจ ผู้ที่ต้องกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม พ่ออยู่นั้นอยู่ในสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมเสมอเป็นฉันและลูกๆ ผู้ที่มีประสบการณ์ของพายุของมายาๆ และการทุกซ์ทรมานของกรรม ต้องมีการอธิบายสิ่งนี้ พ่อได้แสดงหนทางแก่ลูก ท่านอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆ เมื่อบางสิ่งเกิดขึ้นกับพาหนะนี้ลูกก็มีความรู้สึกว่าบางสิ่งได้เกิดขึ้นกับดาด้า ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นกับบาบาส่งนั้นเกิดขึ้นกับผู้อื่น ไม่มีศรัทธาที่มงายใดในหนทางของความรู้ พ่ออธิบายว่าท่านได้เข้ามาในร่างใด พ่อเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา ดาด้าก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าท่านเองก็เป็นลูกเหมือนกับลูกคนอื่นๆ ดาด้าก็เป็นผู้เพียรพยายามด้วยเช่นกันท่านไม่ได้สมบูรณ์แบบ ลูกๆ บราห์มินทั้งหมดของประชาบิดา บราห์มากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะได้มาซึ่งสถานภาพของวิษณุ ไม่ว่าลูกจะพูดว่าลักษณะและนารายณ์หรือวิษณุก็เป็นสิ่งเดียวกัน พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่าก่อนหน้านี้ลูกไม่เข้าใจสิ่งใด ลูกไม่เข้าใจบราห์มา วิษณุ และชางก้าและตัวลูกเอง ในเวลานี้เมื่อลูกเห็นพ่อและบราห์มา วิษณุและชางก้าก็ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าบราห์มานี้กำลังทำทปาเซีย ท่านอยู่ในเครื่องแต่งกายสีขาวเดียวกัน เป็นที่นี้ที่ลูกมีสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกได้มีมติล่วงหน้าว่า: บาบานี้จะกลายเป็นเทวดานางฟ้า ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกจะได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกและกลายเป็นเทวดานางฟ้าต่างลำดับกันไป ลูกก็เข้าใจว่าเมื่อลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าสงครามจะเริ่มขึ้น มีคำกล่าวว่า “ความตายสำหรับเหยื่อและความสุขสำหรับผู้ล่า” นี่คือนิยามที่สูงมาก ลูกๆ ต้องเข้าถึงความรู้ ลูกมีศรัทธาว่าลูกได้วนไปรอบวงจร ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ นี่คือนิยามใหม่และพ่อสอนการจดจำ

ระลึกถึงแก่ลูกเพื่อที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกได้รับมรดกจากพ่อ ลูกกลายเป็นลูกๆ ของพ่อทุก ๆ วงจร ลูกได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด อธิบายแก่ใครก็ตามว่าลูกคือดวงวิญญาณและพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อ เวลานี้จดจำพ่อนั้นและแล้วก็จะเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของบุคคลนั้นว่าเวลานี้เขาต้องกลายเป็นเจ้าชายที่สูงส่งและเขาต้องทำความเพียรพยายามมากเท่านั้นด้วย ลูกต้องละทิ้งกิเลสทั้งหมดตาละ ป้ออธิบายว่า: อย่าได้แม้แต่คิดว่าตนเองเป็นพี่น้องหญิงชายแต่ให้คิดว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชายและจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีความยากลำบากอื่นใด ในเวลาสุดท้ายจะไม่มี ความจำเป็นสำหรับสิ่งใดอื่น ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อ ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ลูกต้องกลับมาเติมเปี่ยมด้วยคุณธรรมทั้งหมดเหมือนพวกเขา รูปภาพของลักษมีและนารายณ์ถูกต้องแม่นยำอย่างยิ่ง ด้วยการเพียงแต่ลิ้มพ่อก็กลิ้มแม้กระทั่งสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูก ๆ นั่งในสันโดษและคิดถึงสิ่งนี้: ฉันต้องจดจำบาปและกลายเป็นเหมือนพวกเขา ฉันต้องสร้างสมคุณธรรมเหล่านี้ เป็นสิ่งที่เล็กน้อยอย่างยิ่ง ลูก ๆ ต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูก ๆ บางคนก็อยู่ในสำนักที่เป็นร่างอย่างยิ่ง พ่อพูดว่า: ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ หากลูกจดจำพ่อขณะที่จะถูกขจัดทิ้งไป ลูก ๆ รู้ว่าเวลานี้บาปได้มาแล้ว ท่านก่อตั้งโลกใหม่ด้วยบราห์มา ลูก ๆ รู้ว่าการก่อตั้งกำลังเกิดขึ้น ประเด็นที่เรียบง่ายเช่นนั้นก็สิ้นไกลออกไปจากลูก มีเพียงอัลฟาเดียวและลูกได้รับอำนาจในการปกครอง จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้น ด้วยการจดจำพ่อก็กังจดจำโลกใหม่ ผู้เป็นแม่ที่หลังค่อมและไร้เดียงสาที่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดีมากด้วยเช่นกัน ลูกเพียงแต่ต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อได้แสดงหนทางให้แก่ลูกแล้ว ท่านพูดว่า: จงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ลูกได้รับคำแนะนำของพ่อแล้ว ในเวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูกแล้วและเวลานี้ลูกจะไปบ้านและแล้วก็จะไปและเล่นบทบาทของลูกในสวรรค์ คำถามจะไม่เกิดขึ้นว่า: ฉันควรจะจำบาปที่ใด? ฉันสามารถจดจำท่านได้อย่างไร? ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกต้องจดจำพ่อ ไม่ว่าพ่อนั้นจะไปทีใดก็ตามลูกก็ยังคงเป็นลูก ๆ ของท่าน ลูกต้องจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกก็มีประสบการณ์ของความปิติสุขเพราะลูกได้พบกับพ่อเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าท่าน ผู้คนก็อยู่อย่างสับสนเกี่ยวกับการเกิดของชีพบาปว่าจะสามารถเป็นไปอย่างไร พวกเขาไม่เข้าใจว่า เหตุใดจึงเรียกว่าเป็นกลางคืนของชีวา สำหรับภคชะนะพวกเขาเข้าใจว่าการเกิดของเขานั้นเกิดขึ้นในเวลากลางคืนแต่ไม่ใช่เรื่องของกลางคืนที่มีขีดจำกัดนี้ กลางคืนของครึ่งหนึ่งของวงจรได้มาถึงจุดจบและดังนั้นพ่อจึงต้องมาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่ง ลูก ๆ เองก็เข้าใจด้วยตนเองว่าสิ่งนี้ง่ายตายอย่างยิ่ง ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งไม่เช่นนั้นแล้วบาปจะถูกสะสมเป็นร้อยเท่า ผู้ที่เป็นเหตุของการประณามพ่อไม่สามารถได้รับสถานภาพที่สูง หากลูกทำให้พ่อถูกประณามสถานภาพของลูกก็就会被ทำลาย ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างยิ่ง การพูดอย่างหยาบคายไม่ใช่คุณธรรมที่สูงส่ง ลูกควรจะเข้าใจว่านั่นคือร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกต้องอธิบายด้วยความรักว่า: นั่นไม่ใช่คุณธรรมที่สูงส่ง ลูก ๆ รู้ว่ายุคเหล็กกำลังจะมาถึงจุดจบ นี่คือนัยแห่งการบรรจบพบกัน ผู้คนไม่รู้สิ่งใด พวกเขา กำลังหลับใหลในการหลับใหลของกุ่มกัมภ์ พวกเขาเชื่อว่าพวกเขายังคงมี 40,000 ปีและพวกเขาจะเฝ้าแต่มีชีวิตอยู่และมีประสบการณ์ของความ สุข พวกเขาไม่เข้าใจว่าแต่ละวันที่ผ่านไปพวกเขากำลังจะกลับมาทาโมประธานมากยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ ลูก ๆ เคยได้ยินมิติของการทำลายล้าง เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะได้ยินมิติของบราห์มาและภคชะนะด้วยเช่นกัน ด้วยการไปหาบราห์มาลูกจะกลายเป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์เหมือนผู้นั้น เหตุนี้เองโดยทั่วไปแล้วผู้คนจึงได้ยินมิติของทั้งบราห์มาและภคชะนะ บ้างก็ได้ยินมิติของวิษณุแต่พวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้มากนักจากนิมิตนั้น ด้วยการได้ยินมิติของนารายณ์พวกเขาสามารถจะเข้าใจบางสิ่ง พวกเรามาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นเทพ เวลานี้ลูกกำลังศึกษาบทเรียนของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ได้มีการสอนบทเรียนแก่ลูกเพื่อที่ลูกจะสามารถมีการจดจำระลึกถึง เป็นดวงวิญญาณที่กำลังศึกษาเล่าเรียน สำนึกของร่างกายนั้นถูกขจัดไป เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง สันสการที่ดีและไม่ดีนั้นก็อยู่ในดวงวิญญาณ ลูกที่สุดแสนหวานได้มาและพบพ่อหลังจาก 5,000 ปี ลูกคือคนเดียวกัน ลูกมีรูปลักษณะเดียวกัน ลูกคือลูกคนเดียวกันของเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว ลูกพูดด้วยเช่นกันว่าบาปท่านคือผู้เดียวกันผู้ที่ได้มาและพบกับพวกเราหลังจาก 5,000 ปีและเวลานี้ท่านกำลังเปลี่ยนพวกเราจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ พวกเราเคยเป็นเทพและแล้วได้กลายเป็นปีศาจ ลูกเคยร้องเพลงสรรเสริญเหล่าเทพและพูดถึงข้อบกพร่องของลูกเอง เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นเทพอีกครั้งเพราะลูกต้องไปสู่โลกของเทพ ดังนั้นในเวลานี้จึงทำความเพียรพยายามที่ดีมากและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ครูก็จะบอกทุกคนให้ศึกษาเล่าเรียนและพูดว่า: หากเธอสอบผ่านด้วยคะแนนที่ดีชื่อของฉันก็จะได้รับการยกย่องแล้วชื่อของเธอก็จะได้รับการยกย่องด้วยเช่นกัน ลูก ๆ มากมายก็พูดว่า: บาบามาหาท่านก็ไม่มีสิ่งใดปรากฏขึ้นมาจากภายใน ฉันลิ้มทุกสิ่ง ทนที่ที่ลูกมาหาบาปาลูกก็อยู่อย่างนิ่งเฉย มั่นราวกับอกว่าโลกนี้ได้จบสิ้นลงไปแล้วและแล้วลูกก็จะไปสู่โลกใหม่ นั่นจะเป็นโลกใหม่ที่สวยงามอย่างยิ่ง

บ้างก็ได้รับการพักผ่อนในดินแดนแห่งความสงบบ้างก็ไม่ได้ได้รับการพักผ่อนใดๆ เลย พวกเขามีบทบาทรอบด้าน อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้อยู่อย่างหลุดพ้นจากการเป็นผู้ที่หาโมประโยชน์และมีประสบการณ์ของความทุกข์และแล้วพวกเขาก็ได้รับความสงบและความสุขที่นั่น ดังนั้นลูกควรจะทำความเพียรพยายามที่ดีมาก อย่าได้คิดว่าลูกจะได้รับสิ่งใดก็ตามที่อยู่ในชะตากรรมของลูก ไม่เลย ลูกต้องทำความเพียรพยายาม สามารถเข้าใจได้ว่ากำลังมีการก่อตั้งอาณาจักร พวกเรากำลังก่อตั้งอาณาจักรเพื่อตนเองด้วยการทำตามศรัทธา บาบาสูที่ให้ศรัทธาไม่เคยกลายเป็นราชาฯ พวกเรากลายเป็นเช่นนั้นด้วยการทำตามศรัทธาของท่าน นี่คือนางสิ่งใหม่ ไม่มีใครเคยได้ยินสิ่งนั้นมาก่อนหรือแม้แต่เคยเห็นสิ่งนั้น ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งอำนาจในการปกครองของดินแดนสีขาวดีด้วยการทำตามศรัทธา พวกเราได้เคยก่อตั้งอาณาจักรมานับครั้งไม่ถ้วน พวกเราประกาศสิทธิ์ในสิ่งนั้นและแล้วก็สูญสิ้นสิ่งนั้น วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไป เมื่อบาทหลวงคริสเตียนออกไปเดินพวกเขาก็ไม่แม้แต่จะมองดูผู้อื่น พวกเขาเพียงแต่อยู่ในการจดจ่อกับพระคริสต์ พวกเขาเดินไปทั่วในความเจียบสงบ พวกเขามีความเข้าใจนั้น พวกเขาอยู่ในการจดจ่อกับพระคริสต์อย่างมาก อย่างแน่นอนที่พวกเขาเคยได้นิมิตรของพระคริสต์ ไม่ใช่พระทั้งหมดเป็นเช่นนั้น มีกำมือเดียวจากหลายล้าน มันเป็นเช่นเดียวกันกับลูก เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านที่จะอยู่ในการจดจ่อกับพระคริสต์ เพียงแต่ทดลองสิ่งนี้แล้วมองดูอย่าได้มองดูใครอื่น ด้วยการจดจำพ่อและเฝ้าแต่ดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเองลูกจะมีความสุขอย่างมาก เหล่าเทพนั้นก็กล่าวได้ว่าสูงส่งและมนุษย์นั้นกล่าวได้ว่าตกต่ำ ในเวลานี้ไม่มีใครเป็นเทพ มีคำกล่าวถึงบาร์ตาว่า: เป็นกลางจนถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและกลางคืนถึงครึ่งหนึ่งของวงจร พ่อพูดว่า: พ่อมาและประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกแก่ทุกคน ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นก็มาในเวลาของตนเองเพื่อก่อตั้งศาสนาของตน ทุกคนมาที่นี่และรับมันตรานี้กลับไปกับพวกเขา: ลูกต้องจดจำพ่อ ผู้ที่จดจำท่านจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในศาสนาของพวกเขา ลูกๆ ควรจะทำความเพียรพยายามและเปิดพิพิธภัณฑหรือวิทยาลัยทางจิต เพียงแต่เขียนว่า: มาและทำความเข้าใจว่าท่านจะสามารถได้รับอาณาจักรของโลกหรือสวรรค์ในหนึ่งวินาทีได้อย่างไร จดจำพ่อและลูกจะได้รับอำนาจในการปกครองของดินแดนสีขาวดี อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ฝึกฝนที่จะไม่มองเห็นสิ่งใดขณะที่มองดูทุกสิ่ง นิ่งในสันโดษและตรวจสอบตนเองว่า: มากเพียงใดที่ฉันได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง?
2. อย่าได้ทำการกระทำที่เป็นเหตุของการประณามพ่อเช่นนั้น สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า: เวลานี้ฉันต้องกลับบ้านและแล้วจึงไปสู่อาณาจักร

พร: ขอให้ลูกเป็นนักแสดงเอกผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมดและเอาชนะปัญหาทั้งหมดโดยการพิจารณาว่าสิ่งเหล่านั้นอยู่ในการแสดง ไม่ว่าสถานการณ์ที่เป็นผลร้ายหรือปัญหาที่อาจจะเป็นเช่นไรอย่าได้พยายามเอาชนะปัญหาในขณะที่ขึ้นอยู่กับสิ่งเหล่านั้น แต่เป็นผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมดและเอาชนะปัญหาทั้งหมดเช่นที่ลูกเอาชนะสิ่งเหล่านั้นในการแสดง ถึงแม้ว่าถ้าภายนอกลูกมีบทบาทของการร้องไห้ภายในสำนึกว่าสิ่งนั้นเป็นเพียงการแสดงซึ่งถูกเรียกว่าละคร และลูกนั้นเป็นนักแสดงเอกของละคร นักแสดงเอกหมายถึงผู้ที่เล่นบทบาทอย่างถูกต้องแม่นยำ ดังนั้นพิจารณาว่าแม้กระทั่งปัญหายากที่สุดเป็นการแสดงและทำให้สิ่งเหล่านั้นเบาตันทันทีจึงไม่มีภาระ

คติพจน์: เฝ้าแต่รักษาการไตร่ตรองความรู้อย่างสม่ำเสมอและลูกจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอและได้รับการปกป้องจากการดึงดูดใดๆ ของมายา

โอม ชานติ